अत्रान्तरे च कुलटाकुलवर्त्मपात- ।
संजातपातक इव स्फुटलाञ्छनश्रीः ।
वृन्दावनान्तरसदीपयदंशुजालैर्- ।
दिक्सुन्दरीवदनचन्दनबिन्दुरिन्दुः ॥ १ ॥
प्रसरति शशधरबिम्बे विहितविलम्बे च माधवे विधुरा ।
विरचितविविधविलापं सा परितापं चकारोच्चैः ॥ २ ॥

मालवरागेण यतितालेन गीयते ॥

कथितसमयेऽपि हरिरहह न ययौ वनं ।
मम विफलमिदममलरूपमपि यौवनं ।
यामि हे कमिह शरणं ।
सखीजनवचनवञ्चिता ॥ ३ ॥
यदनुगमनाय निशि गहनमपि शीलितं ।
तेन मम हृदयमिदमसमशरकीलितं ।
यामि हे कमिह शरणं ।
सखीजनवचनवञ्चिता ॥ ४ ॥
मम मरणमेव वरमतिवितथकेतना ।
किमिह विषहामि विरहानलसचेतना ।
यामि हे कमिह शरणं ।
सखीजनवचनवञ्चिता ॥ ५ ॥
मामहह विधुरयति मधुरमधुयामिनी ।